

стоматологічний факультет) введені циклові заняття. Сутність останніх полягає в тому, що студент більшу частину занять працює самостійно. Самостійна робота під контролем викладача, як напрямок сучасної методології організації навчального процесу, дозволяє студенту досягти більш високої рейтингової оцінки за шкалою ECTS. Упродовж всього циклу студент отримує навички працювати з навчальним матеріалом, вчиться мислити та аналізувати.

Загальною тенденцією Болонської системи освіти є різке збільшення самостійної роботи студентів, особливо на старших курсах при викладенні клінічних дисциплін, зокрема, хірургічної стоматології. Роль її суттєво зростає, так як кредити ECTS включають всі види навчальної роботи студентів: аудиторну, самостійну, підготовку до залікового контролю, участь у конференціях та науковій роботі, написання статей, оглядів, доповіді на науково-практичних конференціях і т.ін.

Для удосконалення підготовки студентів до практичного заняття є актуальним впровадження електронних методів навчання, тому важливою перевагою комп'ютерних технологій є можливість передачі інформації. Використання мультимедійного електронного методу навчання не здатне замінити того, що може і повинен отримати студент на практичних заняттях безпосередньо під час курації хворого. У цьому плані ще одним стимулом проявів рівня творчого пізнання є курація хворого та наступне написання історії хвороби.

Таке поєднання традиційних, клінічних методів навчання та використання сучасних електронних технологій дозволяє підвищити мотивацію навчання кожного студента, збільшити об'єм вивчення теми, а викладачу, в свою чергу, дає можливість об'єктивніше оцінювати знання і вміння студентів.

ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В СИСТЕМІ ДИСТАНЦІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ МЕДИЧНИХ ФАХІВЦІВ

А.О. Міхєєв

Кафедра мікробіології та вірусології

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Основною метою програми з підготовки майбутніх спеціалістів є підвищення якості освіти, її доступність та конкурентоспроможність на світовому ринку праці та послуг, а також створення умов для безперервного навчання. Важко уявити сучасного спеціаліста будь-якої галузі медицини, який не використовує для навчання та підвищення своєї кваліфікації інформаційні технології. Тому в нормативних актах МОЗ та МОН України чітко підкреслюється необхідність забезпечення комп'ютерної та інформаційної грамотності населення та важливість створення системи освіти, орієнтованої на використання сучасних новітніх інформаційних технологій, а широке їх впровадження в систему вищої освіти створює умови для розвитку дистанційних форм навчання.

Сучасний етап розвитку освіти сприяє дистанційному навчанню, яке набуває все більшого значення серед педагогічних технологій в сучасній вищій медичній школі. Багато років у вищих медичних закладах говорили, що заочного навчання в медицині не може існувати. Часто це стосувалося і дистанційного. Проте, технічний прогрес не стоїть на місці і розвиток інформаційних технологій дозволив створити навіть інтернет-клініки, які мають багато пацієнтів, ведуть консультаційні прийоми та мають високий рівень прибутків. У багатьох провідних університетах світу дистанційне навчання існує багато років і довело свою високу ефективність.

Основними перевагами дистанційного навчання є: можливість вибору місця й часу навчання; можливість навчатися без відриву від основної діяльності; доступність для тих, хто живе у віддалених місцевостях; свобода вибору навчального закладу; свобода вибору дисциплін для навчання. Проте, у більшості випадків можливо застосовувати дистанційні технології лише в окремих розділах, при вивченні теоретичних питань, коли немає потреби знаходитись у клініках вищих навчальних закладів. Таке використання сучасних інформаційних технологій дозволило б зберегти час та кошти на післядипломному етапі підготовки.

Дистанційне навчання – одна з форм організації навчального процесу, при якій використовуються традиційні та інноваційні методи, засоби та форми навчання, засновані на комп'ютерних та телекомунікаційних технологіях. Дистанційне навчання може бути застосоване для лікарів-інтернів, слухачів передатестаційних циклів та курсів підвищення кваліфікації, а також студентів заочної форми навчання.

Основними формами дистанційного навчання є наступні:

Лекція – інформацію щодо лекційного матеріалу отримують через засоби телекомунікаційного зв'язку. Можливі варіанти: у синхронному режимі інформація надходить безпосередньо від лектора і є можливість ставити питання в реальному часі; в асинхронному варіанті отримання інформації відбувається у вигляді аудіовізуальний запису лекції.

Семінар – одна з форм навчального заняття, запланованого навчальною програмою, де готуються тези виступів з наступним обговоренням вивченої теми. Найчастіше проводиться в режимі відео-конференцій.

Дискусія – ще одна форма навчального заняття, для проведення якого викладач формулює проблему, яку необхідно вирішити у ході навчання. Під час дискусії відбувається обговорення питань між тими, хто навчається і викладачем. І семінар, і дискусія проводяться дистанційно в режимі реального часу (синхронно) з використанням телекомунікацій.

Консультація – ще один з елементів сучасного навчального процесу, коли слухач/студент/лікар дистанційно отримують відповіді від викладача на конкретні теоретичні запитання або пояснення практичних навичок. При цьому можна використовувати телефон, електронну пошту чи телеконференцію.

Практичне заняття – основне навчальне заняття, коли відбувається детальний розгляд окремих теоретичних положень навчальної дисципліни та формуються вміння й навички, виконуються індивідуальні завдання. Практичні заняття виконуються дистанційно. Результати викладач отримує електронною поштою.

Контроль дистанційного навчання полягає в першу чергу в самоконтролі тими, хто навчається. Самоконтроль є первинною формою контролю знань лікарів, курсантів або студентів при дистанційному навчанні. Однією з його форм може бути тестування. Тести, як правило, містять перелік питань з дисципліни та декілька варіантів відповідей, серед яких потрібно вибрати правильну. Перевірка тестів, практичних і лабораторних робіт також здійснюється викладачем дистанційно, як автоматизовано, так і безпосередньо.

Отже, дистанційні технології навчання в сучасній вищій медичній школі є більш гнучкими, ніж традиційні. Вони спрямовані у першу чергу на тих, хто навчається і створює зручніші умови для засвоєння матеріалу упродовж 24 годин на добу і 7 днів на тиждень. Дистанційне навчання дозволяє відійти від «шкільної» системи викладання навчального матеріалу, проте потребує високого рівня підготовки викладачів та володіння ними сучасними педагогічними та інформаційними технологіями. Поруч із цим, дистанційне навчання вимагає від майбутнього фахівця високого рівня мотивації, самоконтролю та самодисципліни, а також прагнення до розвитку і самовдосконалення. Таким чином, дистанційні форми навчання є перспективною формою педагогічних технологій у галузі вищої медичної освіти.

СУЧАСНІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ ЗА КРЕДИТНО–МОДУЛЬНОЮ СИСТЕМОЮ У ВИЩІЙ ШКОЛІ

В.Д. Москалюк, М.О. Андрущак, С.Р. Меленко, А.В. Андрущак

Кафедра інфекційних хвороб та епідеміології

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Навчання у вищому навчальному закладі має бути орієнтоване не тільки на якісну предметну підготовку майбутніх професіоналів відповідно до їх спеціалізації, але й на підготовку фахівців, що досконало володіють знаннями та навичками.

У більшості вищих навчальних закладах використовуються такі види контролю: попередній, поточний, тематичний, періодичний, підсумковий, заключний. Принципами оцінювання знань студентів є: вміння систематизувати отримані знання, диференціювати та наводити приклади і робити висновки. Перелічені принципи визначають критерії норми оцінок знань студентів. Норми оцінок — перелік умов, якими керується викладач при оцінюванні успішності студентів. Критерії оцінок — це правила, які враховує викладач при виставленні оцінок. Тому при виставленні оцінки викладач має враховувати норми та критерії оцінювання. Оцінювання